

hensynet til likviditeten formentlig være tungtvejende. Nogen for landets økonomiske forhold betydende udpumpning af penge ville en ophævelse af lovens bestemmelser om begrænsning af udbytterne næppe give anledning til.

Med hensyn til begrænsningen af vederlagene til bestyrelsesmedlemmerne går bestemmelserne, som det vil huskes, ud på, at vederlagene ikke må overstige det højeste beløb, der har været tillagt de pågældende stillinger, medens loven af 30. juni 1941 har været gældende, dog at der altid skal kunne udbetales et beløb af indtil 3 000 kr. årlig til hvert bestyrelsesmedlem. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan handelsministeren efter derom indgiven ansøgning gøre undtagelse fra disse bestemmelser.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at vi i 1950 i handelsministeriet har haft ansøgninger om højere bestyrelsesvederlag end efter loven tilladt fra 260 selskaber og i den forløbne del af 1951 fra 133 selskaber. De allerfleste af disse ansøgninger er blevet imødekommet enten helt eller delvis, idet man har fundet, at forholdene indenfor de pågældende selskaber har givet en fyldestgørende motivering for en fravigelse af lovens regler. Det vil således ses, at det er et meget ringe antal selskaber, der har søgt dispensation, men dette er naturligvis ikke noget bevis for, at ikke adskilligt flere selskaber ville have betalt højere bestyrelsesvederlag, hvis loven ikke havde været gældende. Det kan særdeles vel tænkes, at mange selskaber ikke har *villet* søge om dispensation, men at de, hvis loven ikke havde eksisteret, ville have udbetalt større vederlag til deres bestyrelsesmedlemmer. Jeg kan iøvrigt oplyse, at kun meget få større eller store selskaber har søgt dispensation. Jeg tør ikke spå om, hvor store eller hvor små udbetalinger af yderligere beløb en ophævelse af denne begrænsning kan antages at ville give anledning til, men det samlede beløb, der i det hele udbetales i vederlag til medlemmer af bestyrelser for aktieselskaber, kan næppe antages at være af nogen som helst betydning for problemet inflation eller ikke-inflation her i landet.

Det må imidlertid, således som forholdene har udviklet sig, efterhånden forekomme urimeligt, at vederlagene til bestyrelsesmedlemmer stadig for det store flertal af selskabernes vedkommende skal være bundet til, hvad de pågældende selskaber har udbetalt i årene før krigen. Pengenes købekraft er jo også for bestyrelsesmedlemmer blevet mindre, og arbejde og ansvar for bestyrelsen er i mange, mange selskaber betydeligt større nu end før krigen. Usikre og ustabile økonomiske forhold vil altid medføre forøget arbejde og ansvar for ledelsen af erhvervsvirksomheder.

Når ministeriet alligevel er nået til det resultat, at det ikke vil være rigtigt at lade den nuværende lov løbe ud, skyldes det, at man har den opfattelse, at der fra visse sider tillægges denne